

– Къара жел, не керекди менден санга,
Нек къарайса сен къара таудан бери?

– Мен, юйюнгю башын чачып, бусагъат
Харх этип кюле, кетейимми кери?

– Кюйсюз, чачхан эдинг юйюмю башын,
Алай кёрчю: ишлегенме жангыдан!

– Энди кюл этерме агъачын, ташын,
Отунг ёчюлюр буз къатыш жауундан.

– Отуму къайгъырмай ёчюлтген эдинг,
Кёрчю: жашайма, жангыдан от этип.

– Жыртырма сени къол жазмаларынгы,
Бар китапларынгы, назмуларынгы!

– Аланы жыртхан эдинг, чачхан эдинг.
Кёрчю: мен аланы жангыдан этдим!

– Кюл этерме элпек сабанларынгы,
Чынгыллагъа къуярма малларынгы!

– Алай этген эдинг. Энтта малларым
Отлайдыла, баш къуса сабанларым.

– Мени къара, мени залим кючюмден
Бир зат да къалмаз жеринги юсюнде.

– Кёп кере да уруп кирдинг жериме,
Ёртен киргенча, кирдинг юйлериме.

Алай жеримде баллиле чагъалла,
Сабийле, ойнай, орамда чабалла.

– Баллилеринги, сабийлеринги да
Кюл этип кетерме, юйлеринги да!

– Сынагъан бушуууму солуундан
Кюерсе, батарса кючлю суунда!

– Мен кюйсюзме, мен, юйюнгю кюл этип,
Къара чынгыллагъа къуярма, элтип!
– Болду! Халкъны кючю – аны акъ жели
Сени къуш тюгюнлейин чачар, келип!

– Мен къара таудан ансам, къалтырарса,
Мени къап-къара отумда жанарса!
– Къара жел, мен санга кѐп чыдагъанма,
Дайым да чыдарыкъма – мен адамма!

1964